

gjælde, f. Ex. Forordn. af 21de Mai 1777. Nu forekommer det mig, at en saadan Lov burde nødvendigen forelægges for Lagthinget, og, dersom dette ikke skulde være Tilfældet, at da enhver Lov herefter maatte indeholde en Bestemmelse om, enten den skal være gjældende for Færverne umiddelbart, eller ikke, for at Spørgsmaalet i Rigsdagen kan finde sin Afgjørelse.

Ordføreren: Jeg skulde blot i Anledning af den høitærede Justitsministers Bemærkning med Hensyn til Udvalgets Betænkning over det tredie Stykke af § 70 tillade mig at bemærke, at det til tredie Behandling skal blive taget under nærmere Overveielse, hvorvidt man kan gjøre nogen Forandring i Indstillingen. Med Hensyn til, hvad den høitærede Justitsminister har yttret om, at det ikke er godtgjort, hvad jeg havde paa Udvalgets Begne anført om, at den Optegnelse, som § 71 indeholder, ikke var fuldstændig, saa maa jeg bemærke, at dertil er Udvalget ledet af Udfastets egne Ord, da der staaer heri, at de Lovbestemmelser, som ere i Strid med nærværende Lov, ophæves. Hvad forøvrigt Exempler paa de Love angaaer, som ikke ere nævnte her, da seer Udvalget sig ikke istand til for Dieblirket at opgive saadanne, men det skal ogsaa skee ved 3die Behandling af Sagen.

Madvig: Jeg udbeder mig Tilladelse til at sige et Par Ord just om det af Ordføreren sidst Anførte, med Hensyn til Bibeholdelsen eller Afkæbibeholdelsen af § 71. Det forekommer mig, at den høitærede Justitsminister saa stærkt og bestemt gennemgik og afviste de i Udvalgets Betænkning anførte Grunde for at udelade denne Paragraph, at Paragraphen allerede derved maatte være fuldstændigt opretholdt, og endnu mere skulde jeg synes, at den er opretholdt ved, hvad den ærede Ordfører sagde eller rettere erklærede ikke at kunne sige paa Udvalgets Begne. Naar jeg alligevel siger et Par Ord, saa er det med Hensyn til den Gang, det forekommer mig, at vi ere komne i ved denne Lov. Det er naturligt, at en delibererende Forsamling har Tillid til det Udvalg, det nedsetter. Denne Tillid kan i den ene Sag stille sig anderledes end i den anden. Det forekommer mig nu,

at det ærede Thing i denne Sag har vænnet sig til at holde sig til det nedsatte Udvalgs Betænkning, og der har saaledes været flere Puncter, hvor det har forekommet mig, at der fra den høitærede Justitsministers Side var talt meget, indtrængende for Udfastet, og hvor dog Udvalgets Autoritet har virket som tilstrækkeligt Motiv til at følge Udvalgets Indstilling. Jeg har derfor en vis Frygt for, at vi ved Afstemningen ogsaa kunne komme til det samme Resultat med Hensyn til § 71, nemlig at stemme for Udvalgets Indstilling, og jeg har derfor villet gjøre opmærksom paa, at mig forekommer det virkelig, at den Maade, hvorpaa den ærede Ordfører udtalte sig, maatte dog af Thinget optages i Realiteten som en Frasalven af Indstillingen; thi, naar der anføres saa Lidet for en Indstilling fra Ordførers Side, som skeet er, saa forekommer det mig, at den er frasalven. Hvad nu Sagen selv angaaer, skal jeg til det, der er yttret i det Enkelte af den høitærede Justitsminister, ikke tilføie Noget. Selv en langt dygtigere Jurist, end jeg er, vilde have Banskfelijkheid ved, naar man gaaer saaledes ind i den juridiske Detail, at tilføie Noget til hvad en saa kyndig Mand, som den høitærede Justitsminister, har anført. Men jeg skal dog henlede Opmærksomheden paa eet Punct, som Justitsministeren ikke udtrykkeligt fremhævede, nemlig den almindelige Bestræbelse for at bringe vor hele Lovgivning til Overfsuelighed, ved efterhaanden derfra at fjerne de forældede og ganske fortrinnsviis de tvivlsomme Bestanddele, med Hensyn til hvilke der kan være Tvivl, om de gjælde eller ikke. Det er en Bestræbelse, som jeg synes, at Juristerne maatte være enhver af Ministrene, der forelægger en indgribende og omfattende Lov, taenkelig for, at man har denne Tendentis til at gjenmarbejde en heel Genstand og et heelt Forhold saaledes, at der bliver ryddet op deri. Det er et lille Forarbejde til den store Oprydning, som engang maa komme i Lovgivningen. Men, om ikke de egentlige Jurister af Faget skulde takke Justitsministeren eller en anden Minister særdeles derfor, saa maae vi Andre, der ikke ere Jurister og dog maae bruge Lovgivningen og sysselsætte os dermed, takke for enhver Bestræbelse, der gaaer ud paa,